

Naar det ærede Medlem synes, at Tiden endnu ikke er kommen for Statsanstalten for Livsforsikring til at tage denne Sag op, vil jeg sige, at Statsanstalten ganske vist kan lade det Spørgsmaal ligge, men saa maa i hvert Fald Statsanstalten lade de Embedsmænd, der staa i de organiserede Afholdsselskaber, faa Tilladelse til at livsforsikre sig andetsteds. Et af to maa Statsanstalten gøre, det kan den ikke komme udenom: enten maa den give saadanne Embedsmænd, som ere tvungne til at tegne Forsikringer i Statsanstalten, Tilladelse til at gaa ud og tegne Forsikringer andetsteds, eller ogsaa maa den finde sig i at oprette en særlig Afdeling for dem.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Olsen: Naar det ærede Medlem (Kvist) nu kom til det Resultat, at Statsanstalten burde fritage Embedsmænd, der ere Afholdsfolk, for at lade sig forsikre i Statsanstalten og i Stedet for tillade dem at forsikre sig i Afholdsselskaber, som havde med saadan Forsikring at gøre, vil jeg der overfor sige: Det er ikke Statsanstalten, som tvinger Embedsmændene til at lade sig forsikre der, det er Staten, der gør det. Det ærede Medlem har fuld Adgang til at stille Forslag her paa Rigsdagen om, at Statens Embedsmænd faa en saadan Tilladelse, men Statsanstalten for Livsforsikring som saadan har ingen som helst Indflydelse paa, hvad der skal ske i saa Henseende.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nielsen-Grøn: Det var til Statens Repræsentant her, den højtærede Finansminister, at jeg tillod mig at henstille eller meddele, at saaledes var Forholdet, og ikke andet har der været Tale om i den Sag, det ærede Medlem nu drog frem.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nielsen-Grøn: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om yderligere Overtagelse af Garanti for forskellige Bankers Kreditorer af en bestemt Art.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3135.)

Sagen sattes under Forhandling.

N. P. Jensen: Som ærede Medlemmer vide, angaar Bankgarantiloven af 15. Februar 1908 kun de to Banker: Grundejerbanken og Detailhandlerbanken her i Byen. Det Forslag til Lov, som her foreligger, gaar ud paa, at en Garanti af noget tilsvarende Art og Omfang nu skal udstrækkes til at gælde 3 andre Pengeinstitutter, nemlig Laanekassen i København, Banken for Nibe og Omegn og Aktieselskabet Fredericia Bank. Dertil kan yderligere føjes, at Banken for Nibe og Omegn staaar i en saadan Forbindelse med Løgstør Bank, at begge disse Bankers Sparere faktisk komme ind under Garantien, og noget lignende gælder for Fredericias Vedkommende, hvor der har været en alt andet end heldig Sammenslutning mellem Bestyrelsen for Banken og Sparekassen.

Da vi havde Lovforslaget om Bankgarantien af 15. Februar 1908 til Behandling her i Tinget, var alle enige om, at det var et saare vigtigt Skridt, vi stod i Begreb med at foretage, et Skridt, der fra alle Sider var erkendt at ville bidrage i høj Grad til at skaffe Ro i Pengeverdenen, Ro baade overfor Udlandet og overfor de indenlandske Sparere og Indskydere, der ellers vilde være blevne ramte af en Katastrofe. Det var altsaa under den Forudsætning, at der burde skaffes Ro paa Pengemarkedet, saa hurtigt som det var muligt, at vi gik til at vedtage Bankgarantiloven af 15. Februar 1908. Men ret hurtigt efter at denne Lov blev vedtaget og fik Hans Majestæt Kongens Underskrift, viste det sig, at de 3 Pengeinstitutter, jeg før nævnede, og som der nu er Tale om